

WILDE KASTANJE

Monoloog van een Boom

door

JAN DE CALUWÉ

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WILDE KASTANJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN DE CALUWÉ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2021 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **1** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

WILDE KASTANJE

PERSONEN:

- 1 acteur/actrice
- 2 toneelknechten (zwijgende rollen)

DECOR:

Achtergrond neutraal: gordijnen of stuk muur van het kerkje.
Daarvóór wacht de acteur/actrice tot opkomst, nog verscholen achter een gordijn of scherm.

Kleding boom: lang donker gewaad, strak aangesnoerd. Of in b.v. overall.

Toneelknechten: werkkleding.

De kruin van de boom is een 'kunstwerk', gemaakt van lichtgewicht materiaal, rustend op de schouders en schouderpunten. Het doet denken aan b.v. het gewei van een edelhert, maar dan bebladerd. Of aan een knotwilg die nog niet lang geleden gesnoeid en weer uitgebot en bebladerd is.
Ofwel: men poogt niet om de boomkruin na te bootsen, daarbij een beroep doend op de verbeelding van de toeschouwers.

Benen en armen niet gebruiken bij het spreken. Met uitzondering van het moment waarop de boom in het hart getroffen wordt. Daarbij gebruikt hij/zij even een onderarm om de verwonding zichtbaar te maken, b.v. door een stuk papier of textiel waarop de verwonding is geschilderd om te draaien.

MONOLOGOOG VAN EEN BOOM

(geluid windvlaag)

DOEK OP

(daarachter staat:

Acteur/Actrice, verkleed als boom)

BOOM: *(schudt zich, alvorens naar voor te schuifelen, spreekt in iets verlangzaamd tempo)*

Ik weet niet hoe ik heet, ik ben zomaar een boom.... Ik weet ook niet hoe lang ik hier al sta.

Als de wind waait, spreek ik soms voor mezelf... En als de wind van elders uit de hoek komt... hoor ik wel eens wat van anderen. Die staan verderop bij elkaar in een bosje – dat heb ik wel eens gehoord – aan de rand van een uiterwaard van de rivier.... Maar ik sta hier moederziel alleen...

De wind waait vaak om de stenen kolos van een kerkje dat vlak naast mij staat... Nu en dan komen daar mensen bij elkaar... en heel soms wijst iemand ook wel eens naar mij... soms...

Lange tijd was het zo: het pad waarover karren reden en mensen liepen voerde vlak langs mijn voet.... Pas later zag ik daar rijwielen op rijden...En aan de overkant van het pad gingen mensen huizen bouwen...

En daarmee kwamen de kinderen...Die speelden tussen mijn wortels...

Speciaal één jongetje was het waar ik van hield...

En hij van mij...

Dat kwam zo:

Hij was op een keer in groot verdriet.

Hij woonde met zijn moeder in het huis tegenover mij.

Toen hij wat groter werd ging hij elke dag van huis en zwaaide naar zijn moeder.

Ik denk dat hij naar school ging in het nabije dorp.

Zijn moeder liep eerst met hem mee, maar later niet meer. Hij was intussen groot genoeg om alleen te gaan, en 's middags thuis te komen, waar zijn moeder hem elke dag opwachtte met iets lekkers. En dan sprong hij van blijdschap in haar armen.

Eens, toen hij thuiskwam, was zijn moeder er niet....
Ik weet niet hoe dat kwam, maar wat een drama! De jongen stond lange tijd te huilen voor de deur.
Ik kon niet van mijn plaats, maar ik ruiste met mijn bladeren om hem uit te nodigen om bij mij te komen!

Eindelijk – ik denk omdat het was gaan regenen – stak hij over, ging op een van mijn wortels zitten en drukte zijn lichaampje snikkend tegen de ruwe stam aan mijn voet.
Zo werd hij eindelijk rustiger.
Tot zijn moeder in alle haast thuiskwam, tegen hem bromde, en hem doornat mee naar binnen nam, achter de deur.

Later meende ik te zien
dat hij voor het bovenraam van het huis
tegen mij lachte en naar mij wuifde.
Ik wuifde terug.....

Ons contact had hem, denk ik, goed gedaan.
Want naarmate hij groter werd, kwam hij vaker bij me
en soms met andere kinderen aan mijn voet spelen....

Ondertussen gingen er heel wat zomers en winters voorbij,
Hoeveel weet ik niet.
En ik merkte er ook niet veel van.
De wereld leek, net als de weersomstandigheden, wisselvallig.
Maar ik bleef lange tijd gewoon staan.
Zo was nu eenmaal mijn bestemming:
Mijn bladeren groeiden aan en vielen af
en mijn vruchten vielen
vele seizoenen na elkaar.
Daaruit bestond mijn vrede.
Mijn groeien gaat uiterst traag.
Omdat mijn bestaan kennelijk zo bedoeld is:
heel lang stilstaan
In weer en wind.

Maar....
(zucht)
onbegrijpelijk wat mensen allemaal aanrichten!

OORLOG!! Dat kwam er van hun rusteloosheid!
Zoiets verwarrends in mijn rustige bestaan!!

Hoe te beschrijven wat er allemaal gebeurde?!

Het jongetje dat gelukkig aan mijn voet gespeeld had
was intussen een jongeman geworden
en ik had al eerder opgemerkt dat hij een soldatenuniform droeg.

Plots, op een dag,
vielen nu niet uit de wolken regendruppels of zonnestrallen, zoals
anders,
maar duizenden witte schermpjes...
Ik dacht: dat zijn zwermen vogels...
Een fantastisch gezicht:
Ik wuifde ze met mijn bladeren tegemoet!!

Maar toen kwamen de knallen....
en werd het voor mij allemaal te verwarrend om te volgen.....

Ik zou zo'n grote ramp eigenlijk willen vergeten.
Maar dat kan ik niet, want...
Hóór hoe ik zelf zwaar gewond werd...
Luttele dagen na die valschermen uit de lucht
werd het op de grond om mij heen druk
met soldaten die het over 'nederlaag' en over 'vluchten'
hadden...
Velen kon ik niet eens verstaan en ze waren in vreemde
uitrustingen...

Wat ik begreep:
Het spannendste speelde zich in de uiterwaard af
bij de rivier...
Dat ving ik op van bomen die daar dichtbij stonden
en kans zagen berichten door te seinen.
Zo kwam het nieuws om de hoek van het kerkje ook bij mij...

Mijn vroegere vriendje was nu ook weer dikwijls om mij heen...
Hij begeleidde andere jongemannen, die een vreemde taal
spraken,
op hun pad naar de uitweg die de rivier bood om weg te komen...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto